

Nyugodtan lopjanak!

VISSZHANG - LXIII. évfolyam, 13. szám, 2019. március 29.

Mint az köztudott, Orbán így interpretálta az Európai Néppárt március huszadiki döntését: valójában nem a Néppárt függesztette föl a Fidesz tagságát, hanem a Fidesz függesztette föl önmagát, mondván, egy otthon többszörösen győztes pártot kívülről nem lehet felfüggeszteni. (*Előzmény az ES-ben: Kovács Zoltán: A válság haszna, 2019/12., márc. 22.*) Kijelentésére már ott helyben, a sajtótájékoztatón harsány röhögés volt a válasz. Az itthoni közösségi fórumokon pedig két napon át tűzijátékszerűen robbantak a humorbombák. Íme, a miniszterelnök kijelentésének néhány vidám értelmezése:

Woody Allen: Volt egy barátnőm, de lelépett egy cirkuszi idomárral, úgyhogy azonnal szakítottam vele.

Lajos vagyok a Csele patakból. Úgy döntöttem: győztem.

Cyrano: Mert magamat felfüggesztem, ha kell, de hogy más tegye, azt nem tűröm el!

Mabel (*Csengetett, Mylord?*): Már az idejét sem tudom, mikor függesztettek föl utoljára!

Józsit kivágják a kocsmából, de feláll, leporolja magát, és kijelenti: már úgyis haza akartam menni.

Nem rúgtak ki: páros lábbal felmondtam, hogy csak úgy porzott!

Minket nem lehet kiröhögni, mi magunk röhögődtünk ki!

Ezután állt ki az MSZP elnöke egy sajtótájékoztatóra, amelyen az eseményt így foglalta össze: „*A Fidesz az Európai Parlamenten belül sem tudja most már Magyarország érdekeit képviselni*”. A „most már” kifejezésből arra kell következtetnünk, hogy ő is éppen vicces kedvében volt, amikor beszélt. Hiszen ki gondolhatná komolyan, hogy a Fidesz *eddig* az ország érdekeit képviselte, és csak most veszítette el ezt a képességét? Ahogyan akkor is csak viccelődésre gyanakodhattunk, amikor a helyzetből csupán az uniós pénzek veszélyeztetését látta kiemelni a „*a Fidesz ellehetetlenült az Európai Parlamentben is, ami dönt például az Európai Unió költségvetéséről*”). Mintha az ország egyébként annyira fölötté állna a helyzet morális dimenzióinak, hogy már nyugodtan foglalkozhat kizárólag a pénzügyekkel. Ugyan, mi az nekünk, hogy a miniszterelnök nyíltan tódít egy nemzetközi fórumon, és közben egy személyben dönt a pártja sorsáról? Miért vegyük mi azt komolyan, hogy előzőleg nem hívott össze közgyűlést, és nem szavaztatta meg a tagokkal a kérdést? Ez annyira nevetséges, hogy nekünk erről már szót se kell ejtenünk. Még az kéne, hogy a demokratikus pártok is a morális züllést lássák a legfőbb problémának!

A magam részéről mégsem tudtam nevetni mindezekben. Mivel azonban csak a baloldalnak drukkolhatok, javaslom, hogy viszont a humor akkor már legyen humor („a krumplileves legyen krumplileves”). A pártok tegyék félre közismert szemérmességüket. Amikor úgy érzik, hogy elfogyott a humortartalékuk, ne szégyelljenek mások készleteibe belenyúlni. Lopjanak belőle annyit, amennyit csak tudnak. Láthatják a felsorolt példákból is, hogy van itt tartalék bőven. És ez még mindig jobb lesz annál, mint akár egy pillanatra is elhinnünk, hogy komolyan vehetjük a szövegüket.

Persze mélyen megértjük, hogy tőlük alapvetően távol áll ez a módszer, de biztosíthatjuk őket, hogy nem az ilyen lopások lesznek azok, amelyek miatt ritkán lesz kedvünk rájuk szavazni.